

פרוטוקול מס. 22/ג
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ג' כ"ח מרחשון תשי"ד - 30.3.54
בשעה 11.00

דאטא:

חברי הועדה:

- א. כהן - מ"מ היו"ר
- י. אורלי
- ש. בבה
- ע. מימון
- ש. לביא
- ש. הרלשטיין
- ר. סלדמן

מוזמנים:

שר המסחר והתעשייה פ. ברנשטיין
ד"ר לינטל - מטעם משרד המסחר והתעשייה

מר שטנר - מנהל רשות הפיתוח
מר פונט - מטעם רשות הפיתוח.

היו"ר מ. כהן:

אני פותח את הישיבה.
לידיעתו של שר המסחר והתעשייה, אנו כמעט סיימנו את עיבוד חוק המזמנים. לפי כמה הכרעות פרינציפיות שהוצבע עליהן בוועדה, הוחלט שיהיו שני סוגים - סוג אחד של בחינות חובה לגבי משלוחי יד שעדיין לא קבענו אותם, ואנו עומדים לקבוע אותם היום ברשימה, וסוג שני של בחינות רשות, שלגביהן איננו קובעים את רשימת המלמכות, ורק מומרים שמזמן לזמן שני השרים יקבעו משלוחי יד שאינם מלמכות, ובהם כל אחד יהיה רשמי להבחן וכתוצאה מכינה זו יהיה מוסמך על ידי מינו שהיא תעודה בנותו משלוח יד.

אלה הם שני הדברים שנשארו פתוחים. מלבד זה נשאר ענין פתוח בנוסף - חובה ההתייעצות עם גורמים שונים ביחס לכמה סעיפים. בסעיף 7 הציעה ההסתדרות שתהיה התייעצות גם עם הענף המתאימ בהסתדרות. וחבר הכנסת בבה הציע להכניס גם את ההתאחדות בעלי התעשייה.

ש. בבה:

כאן הוכנסה הצעה, שנוסף לנציגים שיתמנו על ידי שר המסחר והתעשייה ושר העבודה, יתמנה נציג על ידי הארגון המקצועי המתאימ בהסתדרות. אני הצעתי להסיר

הצעה זו, ובצורה אלטרנטיבית - עם תקבל הצעה זו - הצעתי להכניס את התאחדות בעלי התעשייה. אבל בעצם הצעתי לאשר את הסעיף כפי שהוא.

שר המסחר והתעשייה פ. פרנשטיין: אני רוצה להביע את דעתי ביחס לבחינות, ובדומה לי שאמרת זאת כבר בשעה שהגשתי את החוק לכנסת, שגם מצלנו היו הסוסים לעשות את הבחינות מובליגטוריות לגבי כל בעלי המלאכה, אם כי בחוק נשפט כלוכך והרבה חורים בענין זה שלא ראיתי סכנה גדולה. אבל על כל פנים, גם אנו לא התעלטנו מהעבודה שהנהגת בחינות חובה לכל בעלי המלאכה, היתה יוצרת מעין מצב של סגירת הכניסה לתחום המלאכה של אנשים חדשים, או לכל הפחות מקשה על זה מאוד. ובהתייעצות מסודרת במנו לידי מסקנה, שאנו יכולים לקבל את הדעה, שכנראה רוב הוועדה הביע, שנבחין בין אותם מקצועות מלאכה שדורשים בקיאות ומוסכיות כזו שעל ידי ביצוען. סמוך חוסר מוסכיות לא יגרם בזק או יטכנה לאלה שמסתמסו בדברים, נביח - מקצוע החספסל. וצריך לקבוע בחוק את מקצועות שביחס אליהם הבחינה תהיה חובה.

לעומת זאת אנו מוכנים להסכים, שביחס ליתר המקצועות תהיינה בחינות רשות; זאת נוספת, הלא מבעלי המלאכה שרואים לעצמם תועלת בזה שהם יכולים להרמות את התעודה של הבחינה - אם הם יעברו את הבחינה - ואלה שלא ירצו בזה, יוכלו לעסוק במלאכתם באופן חפשי מבלי לעבור בחינות.

להבחנה כזאת אנו יכולים להסכים, והייתי רק רוצה שהוועדה תגיש לנו את הרשימה כפי שהיא מציעה, שאלה ואלה המקצועות הם חובה, ואלה ואלה הם קלות. זוהי בקודה אחת, אולי הנקודה.

הנקודה השניה, אם תרשו לי להגיד, היא ענין של מה בכך. אנו אמרנו: יש 3 גורמים - בוחן אחד שיתמנה על ידי שר המסחר והתעשייה, בוחן שני - על ידי שר העבודה ובוחן שלישי על ידי שניהם באסכם עם הארגונים הרפרזנטטיביים, ולפי הצעה של הארגונים הרפרזנטטיביים השאלה היא - מי משפיע על ההצעה, והיות ויש שני בוחנים שמתמנים באופן ישיר, הענין לא כל כך חסור. אני חושב שמוטב שלא לסבך את הענין ולאשר את ההצעה לרותו גורם באמת מייצג את המלאכה, לפי הצעת הממשלה.

מר הנגבלי: היות וזה ענין של מה בכך, כפי שאמר השר, אני רוצה להזכיר את ההצעה שהוצעה בישיבה הראשונה על ידי היועץ המשפטי של משרד העבודה ובתקבלה אז על דעת רבים מחברי הוועדה. הצעתו של היועץ המשפטי של משרד העבודה היתה, שלא יזכירו שום ארגונים בשם, הלא אמרו: בוחן אחד יתמנה על ידי שר המסחר והתעשייה, אחד על ידי שר העבודה, ועוד אחד או שניים על ידי שר המסחר והתעשייה ושר העבודה כאחד לאחר התייעצות בארגונים הכלכליים הנוגעים בדבר.

י. אורי: אני מוכן לקבל את ההצעה שנוסחה על ידי היועץ המשפטי, אבל בתנאי אחד - שאין סכניסיו אף גורם אחד בשם המפורש.

היו"ר א. קהן: בהצעת החוק אינו מוזכר אף ארגון במפורש, ואני חושב שאפשר לקבל את הצעת היועץ המשפטי.

הנחלט לקבל את הנוסח של היועץ המשפטי: "...סמוך רשימה שתוגש להם על ידי הארגונים הרפרזנטטיביים של בעלי המלאכה שבאותו ענף מלאכה, ועל ידי אורמים אחרים הנוגעים בדבר".

היו"ר א. סגל:

עכשו אנו עובדים לענין העיקרי - לרשימה של המסחר והתעשייה ביקש מאתנו לא להצביע היותן אלא להכין את הרשימה ולהודיע עליה למשרד, כדי להשמיר מקום להערות הממשלה.

(קודם את התוספות)

מר הנגבי:

אני רוצה להסביר את ההבדל בין התוספת הראשונה והתוספת השנייה.

משרד המסחר והתעשייה ומשרד העבודה חלקו את המלככה לשני סוגים: סוג אחד - מסלוחי יד שהם לעולם מלאכה, ויהיה מספר העובדים בהם אשר יהיה, בניה - ספרות, כל מסלוחי יד מלה משתייכים לתוספת הראשונה.

היו"ר א. סגל:

ומה ביחס לבית מלאכה, שבמשך הזמן מספר מספר פועלים?

מר הנגבי:

במקרה זה אני מציע, כי במקום שכתוב "עסק שאינו מעביד מספר פועלים העולה על המספר הנקוב", צהיה כתוב: שאינו מעביד בדרך כלל, או שאינו מעביד כ"גביל".

ע. סימון:

אני רוצה להוסיף לרשימה מקצוע נוסף - קליעת קש, ביחס לאריגת יד, אני רוצה להבין, האם הכוונה לאריגת מכונות או לאריגת ביתית.

היו"ר א. סגל:

אני מבין שאף אחד אינו מוכן להציע תיקונים לרשימה, ואני מוכן לקבל על עצמי לעשות זאת.

מר הנגבי:

ההסתדרות מציעה להוסיף את המקצועות: אופטיקה, רדיו ובורסקאות ולהוציא את המקצוע - רקמת יד.

ביחס לרדיו, ברובי לומר, כי בתחילה היה בדמה לי שהרדיו שייך לחשמל, כי הוא פועל על חשמל, אבל אחר התיעצות עם המטרה על החשמל במשרד הפיתוח, הגענו לכלל מסקנה שחוק החשמל לא יכסה את הרדיו, בדיוק כמו שחוק החשמל לא יכסה את הטלפון. והיות שחוק אחר בשביל רדיו אין, הרי גם חושבים לכלול את מקצוע הרדיו בכתיבת חובה, צריך להוסיפו לרשימה.

ש. פרלשטיין:

לדעתי, מפילו אם יהיה חוק ביחס לחשמל, עלינו להכניס את כל מקצועות החשמל לחוק זה.

מה שנוגע למקצוע אריגת יד, אני מכיר במקצת את המקצוע הזה, ואני יודע כי 8 פועלים בעסק שיש בו מכונות אוטומטיות, זה מספר גדול מאד, משום שהם אחד עובד על שתי מכונות אוטומטיות שתפוקתן גדולה מאד. על כן אני מציע להוציא בכלל את מקצוע האריגת מכינות חובה, ולא רק אריגת מכנית, אלא כל עבודה מכנית.

היו"ר א. סגל:

אני בני יודע אם עשינו טוב בזה שהתחלנו לדון ברשימה השנייה. לדעתי אנו צריכים להחליט מה אנו מוציאים מהרשימה הראשונה, לפני שאנו דנים ברשימה השנייה.

ד"ר לוינטל:

אני חושב שתחילה עלינו להחליט על קריטריון בענין התוספות. בעצם יש מספרים שונים, אפשר להגיד שיש בעלי חל כה שמקצועם יש בו סכנה לבטחון הצבור, וכרימות הצבור, ויש בעלי מלאכה מעבודתם נגועת לענף שהקונה או המזמין הרגיל לא מתמצא בהם, כמו למשל - שעונים. יש עוד מספרים - יש בעלי מלאכה שבחינות מקצועם אינן בהן כדי להבטיח טיב מסויימים. נדמה לי ששוב הועדה התנגד לקריטריון זה, אבל יתר הקריטריונים צריכים להוות לדעתי, את הבסיס של הדיון.

היו"ר א. כהן:

אנו סחות או יותר התאחדנו על אותם הדברים שאמר עכשיו ד"ר לוינטל. כיוון של מספרנו להכין רשימות נחרות, הייתי מציע שלישיבה הבאה יבוא לנו ד"ר לוינטל, על יסוד הפרוייקטים שהושמעו כאן, תיקון לרשימה הקיימת; כלומר, הוצאת אותם המקצועות שלדעה הועדה הם צריכים להיאר כבחיינות רות.

ש. לביא:

אני חושב שמקצוע ציור שלטים, למשל, צריך לחול עליו בחיינות חובה, כי למרות שאינו מזיק לאף אחד הרי הוא מוגע בטעם הטוב. והיות ואנו איננו יודעים כמה מקצועות ישנו בכלל בארץ, אני מציע שתהיה ועדה צבורית של חליט, שכל מקצוע ההופך לרשות הרבים, צריכות לחול עליו בחיינות חובה.

ש. פרלשטיין:

אני חושב שאנו יכולים לקבל את הצעת היו"ר. ומה שנוגע למקצוע ציור שלטים ואני הייתי מוסיף גם ציור גלויות, הייתי מציע ש-2-3 חברי הועדה ישתתפו בדיונים עם שני המשרדים ביחס למקצועות שעליהם יש להטיל בחיינות חובה.

היו"ר א. כהן:

אני מבין שהצעתו מתקבלת, ומשרד המסחר והתעשייה יכין לנו רשימה לישיבה הבאה. אנו עוזרים לטעיף הבא בסדר היום - תקציב רשות הפיתוח.

אני רוצה להזכיר לחברי הועדה שלפי החוק, ועדת הכלכלה צריכה להמליץ בפני ועדת הכספים על אישור התקציב של רשות הפיתוח. רשות הפיתוח, בהתאם לכך, הגישה לנו את התקציב בצירוף סכמ בו מתבקשת הועדה לאשר את התקציב לשנת 1953/54. באין היו"ר הקבוע של הועדה, אני רוצה חובה להזכיר מה שהוא אמר בהזדמנות אחרת, שהוא תמה, אם הכוונה היא לשנת 1953/54 או ל-1954/55. אני מבין שאין כאן טעות, והכוונה היא לשנת 1953/54.

במכתב המצורף לתקציב מוסבר מדוע הוגש התקציב ב יחוד, כי הדבר היה קשור בהעברת הנכסים מהאפוטרופוס על נכסי נפקדים לרשות הפיתוח, ולכן לא היתה אפשרות להכין את התקציב בסוודו, ביחס לכך אני רוצה לומר מכסופיצייה, כי הועדה חושבת שאם יש טעם לחוק, היא צריכה להיות במצב שתוכל באמת לדון בו, בכדי ללמוד מתוך הרחבת הדעת והזמן את הגעיות המסובכות והמענינות של רשות הפיתוח. אינני יודע מה המצב יום, אבל אני רוצה להביע את תקוותי, שהעניינים יכנסו לסגולת לגבי השנה הבאה.

ש. פרלשטיין:

מבלי להכנס לשאלת סיבות האחרות בהגשת התקציב, אני רוצה לומר, כי יכולתי להבין שאם אילו היו מביאים בו יחד עם תקציב זה את התקציב לשנת 1954/55, ואני רוצה לדעת מדוע לא עשו זאת.

היו"ר א. כהן:

אני רוצה להוסיף מלה - האם לא היה זה

יותר נכון, מילו היו שני תקציבים - תקציב ההוצאות הארבוניות ותקציב הפעולות?

מר שטנר:

הודתי לא קל להביא הצעת תקציב, שלפעשה מיבנה תקציב שלא דו"ח. מני רק יכול לבקש את סליחת הועדה על העובדה הזאת, ולהסביר כי תוך השנה הזאת חלה מהפכה בכל הפעולה של רשות הפיתוח; כלומר, זוהי השנה הראשונה, שבמחצית השניה שלה, עברו כל נכסי האפוטרופוס על נכסי נפקדים לבעלותה של רשות הפיתוח, וכל מה שהיה כלול עד עכשו בתקציב האפוטרופוס על נכסי נפקדים, עבר לתקציב של רשות הפיתוח; האפוטרופוס לנכסי נפקדים מילינו יותר יחידה מנהלת נכסים, זוהי רק יחידה המנהלת חשבונות; כלומר, את את תמרות הנכס המשתחרר מבעלים קודמים, מטפלת בפניות של אנשים בארץ נגד האפוטרופוס לנכסי נפקדים, מופיעה בבתי משפטי וגם מופיעה כבעלת זכות מסויימת ותביעה מסויימת בהסדר הקרקעות, על מנת לתבוע זכות על קרקע נגד אנשים אחרים.

אולם החל סמחצית השניה של השנה הזאת, חדל האפוטרופוס לנכסי נפקדים להיות יחידה-שיש בבעלותה נכסים ומנהלת נכסים. בהעברה זו של בעלות על כל הרשות - פרט לאותם נכסים הנמצאים עדיין בבירור, ושם לא הועברו הבעלות לרשות הפיתוח אלא רק הנהלת הנכסים, עד שיגמר הבירור - בהעברת הבעלות לרשות הפיתוח, באה על תביעה ותביעה שהושמעה גם בוועדת הכספים וגם בוועדת הכלכלה להעברה זו.

מהו המצב הפרסונלי?

היו"ר מ. כהן:

באותו זמן שאני התמניתי כמנהל רשות הפיתוח, התמנה מר לוין כאפוטרופוס

מר שטנר:

על נכסי נפקדים.

בהצעת התקציב המוגשת לפניכם, יש סעיף - תשלום לאפוטרופוס על נכסי נפקדים - 3,100,000 ל"י; כלומר, זהו תשלום הנכנס לזכותו של האפוטרופוס לנכסי נפקדים, רשות הפיתוח חייבת לשלם לו את הסכום הזה, וסכומזה למעשה שטור בידי האוצר להחלטה לעתיד לבוא.

שובה הוא המופי של תשלומים אחרים בסעיף זה. האפוטרופוס לנכסי נרמנים, הסכום הוא טקבל כבר עומד יותר קרוב לתשלום למקורות חיצוניים. אתם יודעים על המו"ס המתנהל בנוגע לנכסי הרמנים בארץ, שהוא אמנם הו"ס זמנית, אבל יש להניח שיבוא לידי גמר.

לעומת זאת האפוטרופוס לנכסי נפקדים, עדיין אינו נדרש לשלם סכומים לאנשים היושבים בחוץ. בסעיף 6, כפי שאתם רואים, לפי חוק רכישת מקרקעים, מוניע סכום של 700 מלף לירות, שרשות הפיתוח נדרשת לשלם קומפנסציה לערבים או אנשים היושבים בארץ, שקרקעותיהם הועברו לרשות הפיתוח לפי חוק רכישת מקרקעים. אני יכול למסור לוועדת הכלכלה - ואולי זה הפעם הראשונה שבוועדה של הכנסת אני מוסר מספרים אלה - את המספרים של גמר הפעולה של הוצאת העודות לפי חוק רכישת מקרקעים: בשנה האחרונה הוצאו תעודות על 1,100,000 דונם קרקע. רשות הפיתוח חייבת לפצות את בעלי הקרקע או בקרקע אחרת, אם היו חקלאים עד כדי מתן מניסוח לקיום, או בכסף, אם לא היו חקלאיים, או חלק בזה וחלק בזה. רשות הפיתוח מינתה 3 נציגי אג"ב באזורי הארץ השונים, המקבלים את התביעות השונות. תעודות אלו מכסות שטח קרקע של 1,100,000 דונם, מזה 300 מלף דונם קרקעות של אנשים היושבים בארץ, ברובם הגדול ערבים היושבים בארץ. ואלו הן קרקעות שממערב לקו ההפוגה ובעליהם ישבו מזרחה מקו ההפוגה. כל המדעות הללו משתרעות עד נתניה והרצליה.

300 אלף דונח אלה, לפי השערה שלי, יאריכו חשלונו בכסף בגבולות של 15 מליון לירות, לפי המחיר שנקבע בחוק, המחיר שהיה בשנת 1950, מלבד שטח של קרקע שאני מעריך אותו ב-150 אלף דונח שאנו נאטרך לתת לערביים קרקע אחרת.

בתביעות השונות שהגושו, אפשר לציין שינוי בעמדת המיעוט הערבי. עד כה הם נמנעו מלקבל כסף והם קרקע, כנראה מחוך צפיה לשנוי המצב בכללו. קמיו מוכנית לקבל קרקע של נפקדים אחרים ומוכנית לקבל כסף כפיצויים. זה דבר מפתיע לגבי מה שהיה עד כה.

מבלי להרחיב את הדבור בנקודה זו רציתי להצביע שהטכום של 70 0 אלף לירות, זוהי התחלה אנועה, וכאן אני מטביר במידה מסוימת את התקציב לשנת 1954/55, כאשר הוא יוגש, אל תוהעו כאשר תראו סכום הרבה יותר נכבד.

יש פה גם טכום הוגע לתשלום לכנסיה הלותרנית. זה הטכום לחוד שנששה עם הכנסיה הלותרנית על הנכסים שלהם בארץ, הטכום ששונה אחר כך לטובתם בגלל ירידת ערך הלירה הישראלית. הטכום הנוכחי הוא - 723 אלף לירות. הטכום זה קשור עם השלומים, הם מקבלים את הכסף מהשלומים, ואנו מכסים זאת בלירות ישראליות.

ש. לביא: מהו הרכוש שאנו מקבליה כתמורה?

מר שטנר: אנו מקבלים נכסים נכבדים למדי - כל הקומפלקס הזה מול בנין הכנסת, את בית הדין שגנר בירושלים ו-300 דונח קרקע של בית היתומים שגנר, בנצרת, שימשו להקמת השיכון הראשון בנצרת. אני מוכרח לציין, שבקבלת נכסים אלה אין משום כל רוח. אני רוצה שזה יהיה ברור, אנו היינו מוכרחים לקנות את הרכוש הזה, והיו גורמים שאילצו לא ללחוץ יותר מדי על המחירים.

אני רוצה להסב תשומת לבכם, שחלק מההוצאות נועד גם לפיתוח השטחים, אותם שטחים שאנו עוסקים במכירתם והחכרתם, בעיקר באיזורי החפשיה. יש בארץ קרוב ל-30 איזורי חפשיה, שרשות הפיתוח מפתחת אותם, כלומר, אדם יכול לקבל קרקע מפותחת עם כביש, מים וביוב, ויכול להשתמש בה מיד. כמובן, שהוצאות הפיתוח חוזרות אלינו על ידי הקונים והחוכרים.

בהכנסות של רשות הפיתוח, הטכום הגדול ביותר השנה הוא תשלום של הקק"ל על חשבון חוב לפי החוזה. הקק"ל חתמה על חוזה עם האו"ם ורשות הפיתוח על קניית 2,4 מליון דונח קרקע, ולפי החוזה עליה לשלם עבור הקרקע 93 מליון לירות בתקופה ארוכה - 23 שנים, כי התשלום השנתי הכולל 2!5 מיליון רבית, מוגבל ל-4 מליון לירות. הכנסתנו השנה את הטכום של 4 מליון לירות לתקציב ההכנסות שלנו.

נוסף לטכום הזה ישנו טכום של שני מליון לירות מכירות והחכרות לאנשים פרטיים שקונים מאתנו נכסים. בענין זה של מכירת נכסים, אנו מוגבלים לאיזורי עירוניים בלבד, ואין רשות הפיתוח רשאית למכור נכס מן האיזור עירוני אלא רק לקק"ל. וביחס לאיזורי עירוניים הביקוש לקרקעות אינו כל כך גדול, אין שוק ער וחי.

ש. לביא: לוחציה עליכם למכור את הנכסיה?

מר שטנר: מאד מאד, כי אם אמרתי שאנו עומדים לפני קניה המסתכמת ב-15 מליון לירות לשלוש שנים, אנו אריכים לחשוב שלפחות ל-5-6 מליון לירות אנו זקוקים מדי שנה בשנה. אם נוסיף לכך את התשלום בעד הרכוש הגרמני ותשלום הפיצויים והעברת קרקעות לנפקדים - זה ילחץ עלינו מאד.

לכן הונהגו השנה הקלות ניכרות לגבי רכישת הדירות ונתי עסק על ידי האנשים היושבים בהם, עד כדי כך שאדם יכול

לרכוש בית עסק על ידי תשלום שלישי, והיתרה תוך 6 שנים, ודירה על תשלום שלישי במזומן והיתרה במשך 8 שנים.

אני רוצה לעבור לטעיף שני - נכסיהם עירוניים. בנכסיהם עירוניים אנו תלויים לגמרי בתקנות שכר הדירה הקובעות את גובה שכר הדירה שרשות הפיתוח יכולה לקבל, וכל זמן שהכנסת לא תאשר העלאת שכר הדירה כלפי יתר הנכסיהם, אין רשות הפיתוח יכולה לחרוג ממסגרת החקנות שנקבעו לגבי שכר הדירה. בכל זאת, במסגרת התקנות, אנו רואים עליה בהכנסות משכר דירה מדי שנה בשנה תוך שכלול מסויים של אופן הגביה לגבי השוכרים.

השנה נעזרנו על ידי שני שהוכנס על ידינו ואלה הם דמי ההיחר. עד לפני ששה הצד הפורמלי היה, שאסור היה להעביר דירה מיד ליד, ולמעשה עברו אלפי דירות מיד ליד ואנשים נטארו ללא חוזה ולא קבלנו מהם שכר דירה. פה נוצרה סתירה מוחלטת בין הראוי ובין המאוי. רצינו להשתלט על הדירות ורצינו למסור אותן על ידי ועדות צבוריות לאלה הראויים לכך. למעשה אלפי דירות עבורה בצורה אחרת ומזה לא ראינו אף פרדסה. מכיוון שיש חוזה שכירות ה קובע שדרוש היחר או רשיון של בעל הבית להעביר דירה מיד ליד, הכנסנו את דמי ההיחר, היינו - שעבור מתן היחר צריך לשלם לנו דמי היחר, וזה באישורו של היועץ המשפטי לממשלת ישראל. דמי היחר אלה תוך השנה הזאת הכניסו לנו 1,600,000 ל"י.

אנו משלמים סכומים גדולים מאד מטים לרשויות המקומיות ולממשלה, ואם היצת החוק החדש תלך בעקבות ההצעה הקודמת, אני מעריך שמעליה בהכנסות בין רבע לשליש ילכו לצורך הגדלת המסים.

אני רוצה להסב את תשומת לב הועדה לעובדה המשמחת, שעברנו חורף קשה ראשון בלי קרבנות בנפש, ובלי אסונות ברכוש גדול ועצום הנמצא בידי רשות הפיתוח, שלא נבנה כולו לפי התקנים הדרושים של בנין ערים.

אני רוצה להגיד משהו לגבי מחלקת הכפריים. מחלקת הכפריים עומדת בפני הקטנה ניכרת בשנה הבאה. מתוך 25 אלף דונם פרדסים שהיו בטיפול של מחלקת הכפריים מיד לאחר הקטיף עובריים לטכונות היהודית, לצורך ההתישבות, מעל ל-8000 דונם. רשות הפיתוח חקבל תמורת זאת חוזה עם הטכונות היהודית המחייבת את הטכונות לשלם את תמורת הנכסיהם תוך 8 שנים. עוד 3000 דונם יעבור לצורך ההתישבות לאחר הקטיף של השנה הבאה. לגבי הפרדסים שאינם עובריים לצורך ההתישבות, יש החלטה של הממשלה, למכור אותם או במטבע חוץ או במטבע ישראלי, וההתעניינות בזה היא רבה מאד.

מה היתה ההכנסה מהפרדסים השנה? ש. לביא:

ההכנסה מהפרדסים הגיע ל-4,360,000 ל"י, וזה נותן לנו עודף ה כנסה של 450 אלף לירות, ונוסף לזה ההשקעות שהשוקעו בפרדסים מגיעות ל-480 אלף לירות.

בזה אני יכול לסיים את דברי, ואני רוצה לבקש - נוסף לבקשת הטליחה שבזה התחלתי, ונסיתי להסביר את הנמוקים שהכריחו אותנו להגיש את התקציב באחר כך רב - אני רוצה לבקש את המלצת הועדה בפני ועדת הכספים, בכדי שנוכל כדת וכדין לקבל אשר על התקציב, שאינו מהתקציבים הקטנים, תקציב שבהכנסה ובהוצאה מטכנת בטכונות ניכר. אני מקווה שאנו נביא תוך חודש-חודש וחצי את התקציב לשנה הקרובה, ואז אולי נוכל ביתר הרחבה לדון על הבעיות שפי שהן מתעוררות.

אני רוצה להצביע על כך שישנו ד מיוחד המפרט את כל ההוצאות הארגוניות. אנו הפרדנו גם בין ההשקעות ובין ההוצאות השוטפות, וזה לפי בקשת הועדה.

היו"ר א. כהן: יש אפשרות לתת את האשור על ידי ברור קצר, ויש אפשרות - ואני מניח שהיא יותר רצויה - להרחיב את הברור בנושא זה.

האם אנו קטורים לחאריך 31.3 בהמלצתנו
זו או לא?

ש. פרלשטיין:

מר שטנר:
החוק אומר, שהתקציב צריך להיות מאושר
לפי המלצת ועדת הכלכלה על ידי וידת
הכספית. לא ראיתי שיש תאריך. אבל ההגיון מחייב שזה צריך להיות בתוך
שנת התקציב.

י. אורי:
לדעתי, ההגיון מחייב שנהיה מעשיים. הרי
את האשור נחן, מדוע אפוא נדחה זאת?

ש. פרלשטיין:
ברור שבטופו של דבר נאטרך לתת את האשור,
אבל דומני שלא נצא ידי חובתנו אם לא
נתעמק במקיית בבעיות הקשורות ברשות הפיתוח, לי יש כמה שאלות חשובות
בנושא זה - מה הקשר בין רשות הפיתוח ומטעי האומה, כמה שטחים הועברו
למטעי האומה וכו'. את איו קטורים בתאריך מסויים, אני מציע שהוידה
תקדיש ישיבה מיוחדת לתקציב רשות הפיתוח, ולאחר שנברר את כל הבעיות,
נוכל להמליץ על אישור התקציב.

י. אורי:
לפי לוח הזמנים, לא נוכל להקדיש ישיבה
מיוחדת לפניני תקציב רשות הפיתוח אלא
רק לאחר הפגרה, כך שאינני רואה ברירה אחרת אלא לממליץ עכשו על אשור
התקציב.

א:
אני מציע לנקייה ישיבה מיוחדת לנושא
זה בפגרת הפסח.

היו"ר א. כהן:
בלאו הכי אנו חייבים לקיים ישיבה נוספת
בשבוע הבא, מפני שעלינו לתת תוקף
לחקנות שעת חירום, שחקפן פג בימי הפגרה.

ש. פרלשטיין:
רשות
אני מציע שאם הישיבה לענייני תקציב הפיתוח
נקיים ביום הרביעי.

היו"ר א. כהן:
אני מציע שנקבע ישיבה זו ליום הרביעי
בשעה 10.00. ומה שנוגע לישיבה בקטר
לאשור תקנות שעת חירום, תשאירו לי לקבוע את מועדה.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00